

الغفالی، گناشتن چسک را
 و فراگوشن نمودن و فراگوشن
 کننیدن و غافل یا غمتن کسی را
 غافل بخوانیدن و بیادداشت
 ماندن چسک را يقال لغفلت
 الغنی اذا تركه علی ذکرفناک
 و مغفل، کفتم نادان و گند
 ذهن و بعد از بدین مغفل کا بی است
 و بنومغفلی یعنی است
 الغفیل، بنیخه خواندن و غافل شدن
 و کول گردانیدن و کفلی بودن و غیر
 تو با وجود غفلت تو و پوشیدن
 لغفل غفلت و رزیدن بقصد
 و تغافل چقبضه غافل شدن از
 چسک و چشم پوشی نمودن
 غ غفل و غفلة بفتوحات و تشدید
 زن میزبان بکر و در و بالهله الصبح
 غ ف و عفو و الفتح پشته غنیه که
 بر آن نود و حفوة بالتأدین
 دن عفا عفووا بالفتح و عفووا
 که غول نجواب شد و غفت و عفا
 فلات بر آمد بر آب
 و ایغفا نجواب شدن و غمتن
 غ و می غفی، الفتح مقصود از شجر
 آید دور کرده شود از گندم مانند
 و از تلخ و کاه ریزه و نیز عفی
 کاه گندم و آب آورد و آفتیست
 خرابی را که مانند جبار بر غوره
 نشیند پس خرمایش رسیده
 شود و بگذارد و آنچه نفی کنند
 از خیر آن و دردی از هر چسک
 و کفیه، الفتح پشته بند که آب
 بر آن نود

دخفاة، باضم چسک که بر سینه
 چشم بر آید
 و من، عقی الطعام غفی -
 و در نمود و از تلخ را از گندم و
 پاکیزه کرد از آن و از کاه و جز آن
 دس، عقی غفیه خوابید
 و ایغفا، غفا از گندم دور کردن
 و بسیار سوس گردیدن گندم و
 بر غفا خفتن که کاه گندم باشد یا
 عام است
 و ایغفا، شکسته شدن
 غ ق و فحق اللها فتح آواز آید
 از جایی کشاده در تنگ جایی آید و
 غ ق غنی با کسر و سکون آه
 حکایت بانگ پرش من العذیث
 ان الشمس لتقرّب من الناس یوم
 القيمة آن یطونکم متقول
 غنی غنی -
 غ غفلة بحركة و زست که کوبی
 و غغیق، کاهیر با هم آب قوتیک
 و در تنگ جایی در آید
 و امرأة غفوقی، کسور زن که از
 کسری آواز بر آید وقت جبار
 امرأة غغاقی کشدارند
 و من، غق القاد غغاق و غغیقا -
 بالفتح جو شید قیر و آواز بر آورد
 و غق القفر با هم که در غ، و
 نیز غق حکایت آواز در غ چو
 گراں گردد آواز گان
 و غغغقة با هم کردن چنان
 غ ل ب و غلبه که بر نام مردی
 و غلاب، کفتم نام زنی
 و غالب بن ابرو و صفت او و غلاب

است و غالب بن غیبون قحان تابعی
 و موضعی است
 و غلب، کاه شیر همیشه و شاعران
 اند از دس و کفی و مجلی و در جلی
 غلب، مرد و حیره و سبگر گردن و دور
 و غلب، باضم جمع و نام مردی
 و غلبه، رزاز بسیار و در بهم
 و زنت غلب باضم جمع و پشته
 بزرگ و بند عذرا غلبه، کذا لک
 و نیز غلبه قید گرامی و بزرگ
 و در قید است
 و غلبه، بنشین شده او با ر چرمی
 است و در جلی غلبه در دهن
 و غلاب، کشاد بسیار حیره
 است و نام مردی
 و غلبون، بالفتح از اعلام است
 و یغلب بن ککب، بشتاة
 تجمه است کفرب
 تغلب بن وائل بن قاسط،
 کفرب در قیسیده است و نامش
 تغلباد و قولم تغلبینت و تلذفا
 الی معنی القیله کقولم قییم بنت عمو
 و نسبت بسوسه تغلبی بطبع اعلام
 آید صفت استیجاش از دو کسره با یای
 نسبت و کوه کبیر هم آید
 حدیقة مغلوبه باضم باغ بهم
 و نزدیک دور هم چسپیده و زنت
 و من، غلب غلبا - بالفتح
 یو کوه غلبه بحركة و مغلبه کاد
 مغلبه کفور و فلیق باضمین
 و شد او، مقصوداً و غلبت از کنی
 و غلبه بالتحرک و یغلبت
 شد و تی اباد و غلابیة بالفتح

و تخفيف الياء جيره شد و لولا لغائه
 وَ تَمَّ مِنْ بَعْدِ غَيْبِهِمْ سَيِّئَاتِهِمْ
 وهو من المصادد المفتوحة العين
 مثل طلب قلل الفراء هذا يجمع
 يكون غلبه فخذ قلنا له لو عند
 الاضافه
 يس، غلبت سطر کردن گردید
 و مغلب كعظم مغلوب شد و
 نكته شاره و نيز مغلب شاعر
 مجید که حکم چیرگی بر اقران و
 را بهند : لغات اعداد است و
 تاء بی است مجلی
 و تغلب چیره برداریدن
 مغالبه هم چیرگی جستن و غلب
 کردن بر کسی غلاب باشد
 و تغلب بچیرگی تمام دست یافتن
 بر چیرگی : يقال تغلب غلب
 ای استولى علی قهر
 و مغلبی که خبر همدان چیره و ناب
 بر تو و فرزند
 اغلوبت العشب با به دور
 چیدگی
 غل ت د غلت با فتح بر انما غن
 و انض من نصر
 و غلبه ابان اول شب
 و غلبه ابان غلبه ام مصدر است
 و کلبه محرکه غلبه کردن یا غلبت
 در حساب است و غلبه در قول
 و انض من سمع
 و غلبت بر غصت گرفتن کسی
 و اغتلات بر غلبت گرفتن
 قال اغلبت اذا اخذت علی غلبت
 اغلبت علیه اغلوت شاعرا

در ششام و غلبه زود و چیرگی قزو
 گرفت دیرا
 غل ت غلت با فتح آتش در
 آتش زد و آتشستن يقال غلبت
 البوی بالشویر و غلبت الحدیث
 خلطه و گرد کردن و پیراستن
 مشک را بارش و انض من ضرب
 و غلبت گفت مرد سخت پیکار و
 دیوانه و آنکه او را از طعام و شراب ستانی
 و از غلبه خواب سستی و تمام باشد
 و غلبت کامیر آنچه زهر آخته است
 لشکر کس گسترند و گندم جو آینه
 يقال وهو یا کل الغلبت
 و غلبت کسکری در غلبه است تخ
 مغلوبت گندم جو آینه
 گندم خاک و پیر چیرگی آینه
 سندان مغلوبت مشامه پیر است
 بخور یا نیوره خسرا
 و غلبت اللؤلؤ بفتح و غلبت
 زرم گرفت گرگ گرسنه دیرا
 غلبت بفتح بفتح و غلبت
 او گردید و نیر هلت سخن غلبت
 و غلبت انض من نیک جهک
 جوی و سخت پیکار
 و اغتلات گرفتن آتش زدن از
 سخت ناستناخته و آتش نارادون
 آتش زد
 و اغلبت با ششام و ضرب فرو
 گرفتن ویدی جل
 غل ت غلبت جوی نیک
 و اغلوت با ضم شدن دست

نازک و نرم
 و غلبت کسراستن جو او و یکسان رفتن
 و غلبت راننده او و خود را
 و غلبت الفرس غلبا
 با فتح جو او و یکسان رفت
 و غلبت استم کردن و پیراستن
 نمودن و آب خوردن خروزیان در
 و من گردانیدن آن
 غل ت غلبت غلبت منبیا لفاعل
 زهر کننده در حال
 غل ت غلبت غلبت منبیا لفاعل
 سخت تاریک
 غل ت غلبت کامیر سطر و درشت
 غل ت غلبت محو تاریکی
 آخر شب
 و غلبت کامیر از اعلام خزان است
 و غلبت الیادی و غلبت کسرت
 ممنوعه مضافه یعنی در
 یا دشمنی زشت افتاد الاصل فی
 آن الغلات کانت تقح بکرت
 یغلب
 و اغلبت تاریکی آخر شب
 در آمدن
 و غلبت بین مغلبت کوه ت
 محو کوفی است
 و غلبت تاریکی آخر شب
 رفتن دوران تاریکی بر آب دارد
 و غلبت بقول غلبنا المکوا و غلبت
 یغلب و غلبنا المکوا و غلبنا
 و غلبت یغلب
 غل ص غلبت با فتح سر مطوم
 و انض من نصر
 غل ص غلبت که حر و درشت

<p>یا دیار سے گردن و تن سے سر گلو و گلو سنج یا سر شمشیر سے گلو</p>	<p>غزل غزل غلظ، بالفتح زمین درشت اغلظتہ ہاں رشتہ کشد گل و</p>	<p>مخ من - ہاں درگما سے آں زمین زبان دستہ ان و گلوہ + ذوا حلقہ</p>
<p>خرماتہ بن عبد اللہ مجلی شاعر فارس + ان جو ت کر سر گلو گلوں</p>	<p>وغلظتہ ہاں کسر کینہ و دشمنی یقال حیثہما غلظتہ آئی عذابہ</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>متہ بزرگ خود ست ہے مخلصاتہ شہما بستہ</p>	<p>والفعل من کرم + ضرب وغلظتہ ہاں کسر کینہ و دشمنی</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>گازس + ان جو ت کر سر گلو گلوں داشت + دینہ غلظتہ غلظہ</p>	<p>یقال حیثہما غلظتہ آئی عذابہ وغلظتہ کا میر کندہ و سپر درشت</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>	<p>وغلظتہ کا میر کندہ و سپر درشت وغلظتہ کفراب سپر و درشت</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>متہ بزرگ خود ست ہے مخلصاتہ شہما بستہ</p>	<p>والفعل من کرم + ضرب وغلظتہ ہاں کسر کینہ و دشمنی</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>گازس + ان جو ت کر سر گلو گلوں داشت + دینہ غلظتہ غلظہ</p>	<p>یقال حیثہما غلظتہ آئی عذابہ وغلظتہ کا میر کندہ و سپر درشت</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>	<p>وغلظتہ کا میر کندہ و سپر درشت وغلظتہ کفراب سپر و درشت</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>متہ بزرگ خود ست ہے مخلصاتہ شہما بستہ</p>	<p>والفعل من کرم + ضرب وغلظتہ ہاں کسر کینہ و دشمنی</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>گازس + ان جو ت کر سر گلو گلوں داشت + دینہ غلظتہ غلظہ</p>	<p>یقال حیثہما غلظتہ آئی عذابہ وغلظتہ کا میر کندہ و سپر درشت</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>	<p>وغلظتہ کا میر کندہ و سپر درشت وغلظتہ کفراب سپر و درشت</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>متہ بزرگ خود ست ہے مخلصاتہ شہما بستہ</p>	<p>والفعل من کرم + ضرب وغلظتہ ہاں کسر کینہ و دشمنی</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>گازس + ان جو ت کر سر گلو گلوں داشت + دینہ غلظتہ غلظہ</p>	<p>یقال حیثہما غلظتہ آئی عذابہ وغلظتہ کا میر کندہ و سپر درشت</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>	<p>وغلظتہ کا میر کندہ و سپر درشت وغلظتہ کفراب سپر و درشت</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>متہ بزرگ خود ست ہے مخلصاتہ شہما بستہ</p>	<p>والفعل من کرم + ضرب وغلظتہ ہاں کسر کینہ و دشمنی</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>گازس + ان جو ت کر سر گلو گلوں داشت + دینہ غلظتہ غلظہ</p>	<p>یقال حیثہما غلظتہ آئی عذابہ وغلظتہ کا میر کندہ و سپر درشت</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>
<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>	<p>وغلظتہ کا میر کندہ و سپر درشت وغلظتہ کفراب سپر و درشت</p>	<p>برین و حلقوم گزشتن و یقال ہے غلظتہ میں قوویہ یعنی اور</p>

دریش را

الغلات، پوشش ساختن

غلات کردن چینه را

تغلیظ در غلات کردن شیشه را

تغلیف، غلاف داشتن و غایب

کردن موسه دریش را

اغیلافت، غلاف یافتن و غایب

کردن موسه را

غلق و غلق، کجفر جزوه

یا نیاست است پن برک که بر آب گسترده

باشد وزیت تراخ و کماں نرم

و در بیشتره دست فرماں برک

رز مدام که بر درخت باشد و در

کول به زبان زشت کرده

علقاق، پاکس زدن در از به بود

امراه علقاق المشق زن تیز رو

اغیلافت، کلابه بدون لام

و بیت به اعل زید

غلق غلقه، درویش شد

و غلدست گردید و غلق

الکلام سخن برگفت واللام

به مینوه الحروف ذاتها

غلق و غلق، لغت مراد

سلان غریب اسم نام و کذا جمل

غلق و نیز غلق سبکی در

آه است افلاق را

غلقه، لغت و کیر نریع از

دست خود لغت در حجاز و تسمیه

که می پوست پیرانند و آن نهایت

است در یافت و جشای بدان

سلاح ساز پر دار سازند که مجروح آن

پن بر لغت غلقی کسرت شد

اغلق، حرکت کعبه

دباب غلقی کسرت در بسته و هر

فعل یعنی مفعول

کلام غلقی گفت سخن در

محل

غلق غلقی کلام موصی است

و غلقی، کسرت در ویت از مین

تیم و شاعریت مخالف غلقی است

آن جمله است

اغلقان، لغت در بیت بود

یا نیاست است پن برک که بر آب گسترده

تقار یا تیر مفتح در مضعف تقار

مغلق و مغلق جمع یا مغلق

تیر بری فاضل صفت است نه علم

ومغلق، پاکس کعبه ان

ومغلق، پاکس کعبه ان مغلق

جمع

ومغلق، بسته و اهاب مغلق

بیت پیراسته بنقله

رض، غلق الباب علقا بست

در را لغت اولغة ددیده فی افلق

الباب - و علقی الادم -

در رفت

رض، علقی الذهن علقا محرک

حق مرتن گردید و این وقت باشد

که ما بین شروط کعبه رهن مابوقت

آن تواند و فضالحدیث یغلق الکن

ای لایه لایه - و غلقی المغلق

منقطع گردید بار آن از کرم بخانه

هدیغ شاخ و غلقی ظفر العنید

به نشد ریش پشت شتر و مجرب

نه و غلقی قلاک، ای کسرت

یگانه و نیز پاک گردید

باب غلقی کسرت در بسته

اغیلاق، در بستن غلاف مستحق

و بستن در بستن بر کار کسرت پشت ریش

مشتن پشت شتر از بار گران

غلقی الأبواب، غلقی غلقا

بستم در را شیشه و لکله و در حقا

قالوا اغلق الأبواب

ومغلقه و بستن تا سخن

دلیغیلاق بسته شدن سخن

استغلق علیه الکلام و خیار را

نداشتن در خرید و فروختن

خیار واقع گردید بنوع بکال

استغلقی فی بیعتهم و

استغلق علی بیعتهم -

غل رعله، بافتح در آمد هر چه

از جنوب و نفوذ و جز آن در آن طرف

مکان و در نظام و ما حصل زمین

غلات جمع

و غل، پاکس کعبه

و غل، باضم تشکی یا خستی و

سوزش تشکی و سوزش تشکم گردید

نند و هر چه که گردید و کسرت را

اغلال جمع و یقال ماله و آل و کل

ای کسرت من الویل و قید و علق

وقیل للمرأة السیة الغلق غل

قیل -

غلقه، بان تشکی و سوزش

سختی آن و سوزش حکم و شاما کعبه

در زیر دره پوشند

و غلق، حرکت سوزش و سختی

تشکی یا تشکی و سوزش تشکم و

جاری است هر چه سپند از آب

روان در میان درختان اغلال

جمع و آب که بر روی یک کاه چو

در روزی در دور اندازد که تیر
و استیلا در استافتن و شتابی کردن
و لولای لکبت و اغلیلا و در هم
چسبیده و بلند کردید

غل می در نالیقه، بوسه خوشی است
مرکب از مشک و عنبر و جز آن سیاه رنگ
که موس را بوسه خضاب کنند
سما هابا، الله سلیمان بن عبد المک
و کبرید از مخترعات باینوس است
و غلا لایقه، با لغت کرائی و جوشش
و نمون زامده

ارض، عات القیدر غلیبا - با لغت
و غلباندا جوشید و یک

و اغلا و جوشانیدن و یک را
و تغلیبه، جوشانیدن و یک را و از
او رسد و گفتن و اشاره کردن

اغلی جالین خضاب کردن و نایزه آوردن
غ م ت رض، عمد الطعام غمدا -
با لغت کرائی آمد طعام بر دل او اند

سنت کردن و اوراد و غممت فی الماء
نزد برود و آب و غممت الشیء جزو کزنت
آزاد و غممتیاست بر او وقت خوردن

در سن غممت شد آن جیومست
او در سوس کردید از کرائی طعام
غ م ب غممتی، و بیضم یک آشام از
آب و شراب و پس خورده

در غممتی، گانف شتر بچ که شیر بکند
اسمان، آن ماز و آب که شیرین باشد
رض م، غم الماء غمما یا لغت فخور دایا

و غممتی، گسفر آب که شیرین باشد
و غممتی، نوشیدن و کمیدن
غ م ج لا غممتی سر بیضم چسبیدن به
کمان و پر کردن باران مرغزار را چسب

در پی فرو خوردن آب را
و غممتی، کمرطاس سریشم که بر کمان
چسباند جهت گفتنی آن

غ م و غممت، با کسر نیام شمشیر و کار و
اغمتاد و غممتد بالضم جمع (بنی لغت)
مثلثه و الفتح عن الفکر و غممتی او هو

انسی و هو الاذخ عن ابن غلبم و المبلهر
(غممتی) چاه آب است که شتی پر از آب
غمتد بدون باشد و معروفه لقب

عمر بن عبد الله که پدر قبیله است از
مین بد است که اصالحی همی کرد
میان قوم خود یا آن غممت است

بدون تا غممتی بون منسوب اند بوسه
و غممتان بضم تین و شد الدال
نیام شمشیر

غممتان، کعثمان کوشکیست
بضمع مین بناه یشرخ و ابعتر
وجوه احمر ابطل و اصفر و اخضر

و بنا دخله فصر بجمع سعوف بین
کل سقمین اربعون ذراعاً -
ان، غممت الحرف غممتی و دا

افزون گردید دسته با سه برکش
چندانکه فرو پوشید خار راه و
غممتی الزکیة خشک گردید

رض م، غممت السیف غممتا
بالفتح نیام کشید شمشیر را
سیف غممتی، لغت است از آن

رض م، غممتی الزکیة افزون
شد آب آن یا کم گردید از نبات اضداد
و غممتی، مکرم شمشیر و نیام

که از اشته لغت فسیح
و غممتی، در نیام کردن شمشیر او
در یکدیگر و آوردن پیوسته را

غممت فلان تغممتا پوشید
و پنهنای داشت آنچه از سوسه
گردید از خشک و میب

و غممتی، فرو پوشیدن و پنهنای
و غممتی و غممتی بالله بوجهی است
غ م و بها - و غممتی فلان ای سبق

کآن و منه و پر کردن آب جامه را
و غممتی فلان الیل شب
در آمد گافه صادر کغممتی که ایقال

ادبع الیل -
غ م و غممتی، کسفر جل در هم
آیزنده

سخن و کار خود را و بخورد که هیچ نغممت
غممتی غممتی زیاد و پیوسته
غ م و غممتی، بالفتح آب بسیار و جویند

و باغ خرمی غممتی با کسر و غممتی
بالضم جمع و دریا که بسیار آب
و میان و معظم دریا و اسپ نیکو

و جامه در از فراخ و گروه مردم
پر آگنده از هر جایی و مردمان از موده کار
و غممتی و بیوک و شمشیر خالد بن یزید

بن معویه و اسپ حجان بن حکم
و چای است ویرینه بکمر و هاک
میان که ویران و آبی است

بیا سر و مو وضع بر طری را و
مردی است از عرب و غممتی
الخلق مرد بسیار احسان سخن

بین الغموتة غممتی الوداع
که اک غممتی و غممتی جمع
و غممتی، بالفتح سختی و ذابسم

آمد نگاه چیز حرکت و غممتی
با کسر و غممتی که جمع و وینز
غممتی آب خرمی است در راه

دخ، عَمَزِيَّةٌ عَمَزًا بِالْفَتْحِ
 دِست پرست و عَمَزِيَّةُ الْغَنِينِ
 بچشم اشارت کرد و كَذَا عَمَزَكَ
 بِالْجَفْنِ وَالْحَلِيبِ - وَعَمَزِيَّةُ الْجُلُ
 پیدی سے شتافت و نماے دشمن
 چینی او کرد و عَمَزْدَاؤُهُ اَوْ عَيْبُهُ
 نیکباز او گردید و عَمَزَاتُ الْكَلْبَةِ
 نیمه و کج گردید از پائے و ننگ کرد
 و عَمَزُ الْكَلْبِ دِست بردن و نوب
 پیدی که نما و تازی و لاغری معلوم
 نمازد و نیز عَمَزُ نَشَانِ بَرِّينِ
 اَعْمَزَةٌ فِي حُلَايَا عَيْبِ كَرْدِ
 در آن و کم حرمتی نمود و نیز اعزاز
 رذال مال را گرفتن و در شکستن گردانید
 گردیدن کسی بر آن و رفتن در آن بعد
 مستی و در شکستگی و اِقَالُ عَمَزِيَّةٍ
 الْحَدَايِ قَدْ فَاجَتْ رَأْتِ عَلَيْهِ
 و پیمانک گردید و نیز
 اِنْفَاذُ بَيْتٍ و غیره بچشم اشاره
 کردن و مندر قوله تَعَالَى وَاذْهَبُوا
 بِهِمْ بِفَاغِرُونَ -
 اِغْتِمَازٌ اَمِنْ كَرُونِ بَرَكِيَّةٍ عَيْبِ
 نمودن يقال فَعَلْتُ كَيْفًا فَاغَمَزْتُ
 فَلَانَ عَلَى اِي طَعَنَ -
 غم من غمیش کا میر گیا کہ در دریا
 فَمَكْ بَرَامَهْ بَاشَد و شب تاریک
 و چیز عزیز الوجود که مردمان تا حال
 آن را ندیده و عدیل و نقل او را
 نمانند بآشنند و مندر قَصِيدَةُ
 عَمِيصٌ و مِيشِد و در خُشَا انبوه
 دور هم چپیده و هر کسی زور هم
 در انبوه که دستان خود فتنی و پوشیده
 شدن توانند و آب را به خرمیا نمانند

و غَمِيصٌ كَزَبِيرٍ بَرَكِيَّةٍ اَمْتِ بَرَكِيَّةٍ
 از تعلیبه و نزدیکی که شکی است و بر آن
 و آنرا روزی است از روزهای عیب
 و اِدْرِي الْغَمِيصِيَّةُ اِنْتِ رَوْدِ بَارِي
 و غَمَامَسَةٌ كَمَا تَمَرُغِيَّةٌ اَمْتِ اِنْتِ
 مرغان آبی غماس باضم جمع
 و غَمُوْسٌ كَصَبُوْرٍ كَارِخْتِ و شَوَارِ
 و سختی و شدت فرد برنده و نمانند که
 جملش نمایان نگردد و تا وقت زادن
 و نماند که در غم استخوانش شک
 باشد که تپاه و نگذاشته است یا سخت
 و حکم و مشترک ماده باردار که نوب
 بر ندارد و آنرا آن پیداگر دو زخم
 و اَلْبَيْتُ الْعَمُوْسُ كَمَا اَرَهْ
 سوگند دروغ که صاحب خود را در گناه
 فرد برد پس آن در دروغ یا سوگند
 دروغ که صاحبش دیده و نمانند کذب
 کند و سوگند خورد و تا مال غیر را تلف نماند
 اِنْتِ اَعْمَسَتْ الْمَرَاةُ غَمَابِ
 مردوست را بے نگار
 دَخْنٌ عَمَسَتْ فِي الْمَلِكِ عَمَمًا
 بالفتح فرد برد او را در آب و
 عَمَسَ الْجَمُّ غُرُوبُ شَدِ
 غمگس کعلم و کورت جانم
 است براه طائف و در آن است
 قبر ابی رَحَالٍ و سِبْلُ بَرَكِيَّةٍ
 بر آن سنگی نمانند اندازند
 و اَلْعَمِيصُ كَمُوشِيْنِ
 اَوْمَغَامَسَةٌ بَرُونِ و در میان
 افکندن خود را
 اِعْمَسَتْ الْمَرَاةُ عَمَمًا -
 بر ابرو رنگین کرد دست را و
 اَلْعَمِيصُ فِي الْمَلِكِ فَرُوقُ بَابِ

و اَلْغَمَامُ بَابِ فَرُوقِ
 غم ش (س)، غم ش غم ش
 محو که تپار یک شد نظر سے از شکی
 یا از تشنگی و یا بجهت سود البقر اصلی
 است و بجهت عارضی که می رود
 غم ص اَعْمَصُ بِالْحَرْكِ غَمِ شِيمِ
 که رواں باشد
 هُوَ غَمُوهٌ الْحَجْرَةُ كَصَبُوْرٍ
 یعنی سخت دروغ گوئی است و
 باین عَمُوْسٌ سوگند دروغ
 بگناه فرد برنده یا سوگند دروغ که بیان دید
 و نمانند حق و غیره تلف نمانند
 اَلْعَمِيصُ اَنَّهُ نَمُ اَزْ جِيْمِ اَوْ مَعَالِ بَاشَدِ
 و غمیشا یکی از دو ستاره شمری
 و آنرا غموص نیز نامند و من
 اَحَادِيثُهُمُ اَزِ الشَّعْرِي الْكَبُوْرِ
 قَطَعَتْ الْحَجْرَةَ فَسُمِّيَتْ عَمُوْرًا
 بکت که خوری علی اثر هاشمی غموصت
 فَسُمِّيَتْ عَمِيصًا - و نیز عَمِيصًا
 موضعی است که در آن غمگین را
 یا نوحی غمگیر جنگ کرده نام
 اَضْنُ بِنِ الْكَلْبِ
 اَمْعَمُوْسٌ عَلَيْهِ اَنَّهُ مَضْمُونِ
 باشد بدین دولت
 دَخْنٌ سِ عَمَصَ الْوَشِيْقَةَ
 اَعْمَصًا بِالْفَتْحِ مَشْكُرٌ و نَمْتِ رَا
 و نیز عَمَصٌ حَسْرٌ و طَوَارِ
 شُحْرُونِ و بَرَكِيَّةٍ و اَشْتَقُ حَيْسِيْنِ
 اَرَادَ عَيْبَ كَرْمِيْنِ و عَيْبَ كَرْمِيْنِ
 بَرَكِيَّةٌ مَعْنَى اَلْعَمَلِ بِعَلِيٍّ و سَمِيْنِ
 و در دیدن سخن کسی دروغ گفتن
 يقال كَالْعَمِيصِ عَلَى يَدِي و اَمِ
 مباح بر من

رس (عَوَيْتَ الْعَيْنَ حَمًا
 حرکت رواں گردید غم چشم
 را غنیمت مکن، خود و عوار شردن
 و بر هیچ ناداشتن چسبندگی را
 غم ص غنیمت بافتح زمین بست
 وزم و زمین مفاک عموضا باضم
 و انما ص جمع
 ما اکملت عملا بلضم و
 یعنی یعنی تخفتم
 ما اکملت عملا کبیر یعنی
 چشم من یک دم تخفته
 و عَوَيْتَ الْعَيْنَ حَمًا کبیرا
 آبراست بقال ما فی الاغنیة
 سے عیب و گنمی و خواری
 (تجاوض) زمین بست نرم و زمین
 مفاک هو امیض جمع در دست
 حله و سخن پوشیده و دور خلافت
 واضح و مردگنام بیعت در خوا
 و گوهر مرد و سب سے که مشهور باشد
 و پانچین پکنسندہ ساق را و
 بزرگ و فریب از دست تگ و ساق
 دان غامیضه سر را بر راه تا قضا
 ما اکملت عملا ما یعنی
 و غمض کتمه سخت تک معاوض
 دن، نفس المکان عموضا -
 بالفه بست و مفاک شد با ص
 و غمض فی الارض رفت
 (لکن) غمض الحکام
 عموضا - و عموضا - دور
 معنی با یک گردید سخن
 (ص) غمض عینه فالله ح
 عموضا آسان و اعنت
 بلا و در خرید و فروخت

و غمض فی الارض رفت
 و غمض السیف فی اللحم
 در عیب و پوشیده شد در گوشت
 و غمض المکان عموضا
 و غمضا بست و مفاک گردید با
 اغمضت العین و لانا
 اغمضا معیر و خوار شد و آنرا
 چشم و اغمض کلان فاکنا
 پیشی گرفت از و سے سپس پیشی
 گرفتن او در برابر و دیدن و نیز
 و اغمض بها با کردن در حسریه
 و فروخت و منه قوله نقالی
 لا تکیهوا الخبیث منه سفینا
 و لستم باخذیه الا ان تغمضوا
 فیہ ای لا تنفق فی قرض ربکم
 تخینا فانک لو اردت شراؤکم
 کم تاخذوا حتی تحط فی
 تمیہ و آسان داشتن از کسی
 در خرید و فروخت و مشم ذو
 خوابانیدن بقال اغمض لی فیما
 یعنی کانک تویذ الزیاده منه
 لودائمه و الحط من تمیہ -
 و با یک کردن دم شمشیر
 و بقال ما اکملت عملا ص
 یعنی و سے تخفتم
 و غمضات کمره ثبات مفاک
 در و دیده و دانسته بر تکب آن شود
 و لغنیض دور با یک معنی
 کردن سخن را و آسان داشتن
 از کسی و شراصله معین و چشم
 فرد خوابانیدن و چشم فرو خوابانیدن
 حمله کردن سفتر رانده شده از
 برداشته و باز رسیدن آن بر آب و سه و
 و اما الحط العین بیرون

و غمضت کار می را دانسته در گذشتن
 در آن و غمض لی فیما یعنی گویا
 اراده میکنی که سبیه را قیمت کم کنی
 و بقال ما اکملت عملا ص
 ما استنت
 اغمض غفون بقال
 اغمضت عینای انما
 و آسان شدن و بقال انما
 ذلک علی اغتماض احد غفوا
 با تکلف و مشقت
 و اغتماض فرازشن چشم
 غم ط اغتمض بافتح زمین بست
 نرم سیماء اغتمضه حرکت مقصوره ابر
 پرسته بارده
 رض من اغتمض الناس غمط
 بافتح خود و عوار مشهوره او منه
 الحدیث انما ذلک من سفی الحن
 و غمط الساس یعنی آن بود
 الحق سفها وجه لا یخفی الناس
 و غمط العافیة شکر آن نمود
 و غمط الیعمه خوار درشت
 غمط لونا ساسی نمود و غمط
 الماء یعنی فرو خورد آب را و
 و نیز غمط نشتن و چو در و فیر بدن
 را غمط پرسته بودن و پر
 سپیدن و پرسته بودن چ
 غمط علیه الغراب در خاک
 فرو پوشیده آن را
 اغمط اغمطاً یعنی گرفت
 همه پیشی گرفتن او در دیدن و
 و لغمط کلاناً بالکلام بود
 گرفت ادا بسخن و چشم فرو دید
 و اما الحط العین بیرون

رفت پس نشانش تا پدید آید
غمق غمقی محرکه نم بر آمدن از زمین
والفعل من مع وضرب
و اقدم محرکه میاری است که بر
پشت پیدایشد
غمق کاف نیا کند
رتباه بوسه از فزونی تری
تنبات حقیق، نقره زمین نساک
و گراں یا زمین نزدیک آب
لیل غمق کذالک
غمق غمقی غم بر سیدگی و بختگی نزدیک
رسیده و بعد مغوی لغت غمق زده
عمل غمق، بالفتح موضعی است
غمقیل، کامیبه هست تر خورش
داوه در تک پیچک زنده تا پیشم
بریزه و گیاه نصی و رسم رونیده
غمقنی، گنجی جاشی است
غمقوت، بالضم رود بار در قنک
یا رود بار در از لم بین در تم چسبیده
گیاه و بنیسی سزا بنوه و فرا هم آید
از دست و ابره تاریکی تا آنکه راوی
را هم قول نماند و نیز لپشته بلند
و تره است که پزائیده مجوزند آنرا
مغول آنکه بروی پیچک
پسند تا خوش کند و گیا
بر هم نشسته و یکد یکد افزه پوشیده
و در خیل مغول مردگنم
بقیه و آدییم مغول
بست تر نمانده تا پیشم بریزد
دن، غمق لنبات غمق
در همسهم بر هم دیگر روئید گیا
و نیز غمق بالفتح پوست خورش
و پیچیده بجاشی نماند تا نرم یا ناسد

گردد یا در تک بار کین یا زیر یک
نماند تا نزد گردد و بوسه کند
و پیشم بریزد و میوه نیم رس یا نارسیده
را لخواه بلیدن تا تمام رسد
و در پوشیدن کس را تا خوش
آرد و دیگر و صلاح کردن پیچک
را و بهم نماند انگور را
رس غمق الجرح غمقلا - محرکه
فاسد و تباکر دید زخم از عصاب
و غمق فراخ نشستن بر مجلس و فراخی
و غمق غمق، نرم و بد بوسه و پیشم
ریخت گردیدن پوست
غمق عمل ج غمق کج غمق آنکه بر یک دوش
و حال نیاید گاهی قاری و گاهت
شاد و وقت سخی و وقت غمیل
و باره شجاع و باری جبان
باشد غمق کعملس و غمیلنج
تغذیل و غمق زبور و
غمق کس در آب و غمق لج
شد غمق کج غمق و غمق غمق
بالکسر و غمق لوجه بالضم مؤنث
غمق عمل س غمق کس مجلس پدید آید
ییاک یوصفت به الذمب قیقال
و شب غمق ا غمق خبیث جدی
شغق غمقلا س کفر طاس
غمق سلبه آن ریه مانده است
و شتر قحی مسلی از دبا بر آرد
غمق ل غمق کط مجلس ساز
کردن بر چوب باشد
غمق م غمق، بالفتح اندوه غمق
جمع و دیوم غمق روز تیره و دم گیر اند
گرما و روز اندوه لیل غمق کذالک
یله غمق بالفتح شب سخت گرم

دغمق، بالفتح اندوه و یک شاک
روغن و یک دریا و جز آن
و آخر غمق کار مشبه و پوشیده که
موجب اندوه باشد و منه قول
شلم تکرر امر کم غمق غمق
و يقال صمنا لغمق یعنی صبت
استباه روزه داشتیم
غمق محرکه فزودگر لغت موسی
پیشانی وقف را و الفقه بل من مع
و غمق، کامیبه شیر جو نماند سطر
شده و ماست و گیاه سبز زیر یک
نخک رسنه و غمق تر زیر نخک
مانده و کذغ الغمق
و ای است میان حریم برده منزل
از یک موضعی است نزدیک که
غمق، زیر رود باری است بر یا نشسته
غمق، بالفتح نام شیر جعفر طیار
غمق، بالفتح ابر یا بر سنی
غمق، بالفتح و غمق جمع
و همی است مراجه و اثر و یاد می را
یا پادشاهی از پادشاهان آل حذر
و غمق، کتک بد پیغوز بند سخته
و آن خریده مانده است
و چون بر پیغوز ستر میندند
خوردن نوال غمق جمع
و نیز غمق که در بدن چشم و بینی
و غمق سر زده و غمق سر زده و غمق
و غمق، کفراب زده
و غمق، بالضم مستایگان خرد غمق
و غمق، روز تیره و دم گیر اند
و روز سخت گرم و روز اندوه
لیل غمق بالفتح
غمق الوجه و القفا غمق

وگردون فرو رفتگی موش خنجر
 مرث محراب عظمی ابر پی رخنه
 تیکه عظمی بالغ مقصور شب
 نمک گرم و شب اندوه و شب غبارناک
 که بلال دیده شود یقال عمننا
 لظمعی وید و یضم الاولی یعنی روز
 و شتر جوت ابام آسمان
 نیز عمنی تیگی و تاریکی و سختی کفر
 را در جنگ نردونان گرداند
 عمنی تا بن بد و سختی و کار دشو
 بی ... می و یضم و دهی است
 عمنی بالغ و لغز آمدن در دیر و سختی
 سیمیم باشد و بی اشد و آبی
 است و بنی سعد
 دشمنی که در حرجه با نیک و او افتد
 بی با نیکش و دیران در کارزار
 این ناپید
 ان عمنوم اندک زود و هلال
 معنوم جان در بر فر رفت یا جان
 که بر تن بر او گراش در زند
 ان عمنه عمنی بالغ مقصور شب
 در ... و عمنکم بحمار و غیره
 ... است و عمنکم ...
 عمنی فرو پوشید اس را ...
 و عمنی بود تا سخت گرم گردید جنبه او
 در گیر شدت گرمی آن و عمنکم
 الالهلال بحد و فرود شد جمال در
 ابر تنگ و دیده نشد و عمنکم عکنیه
 الخنزیر - بحد و مشتهر شد بر تن خنجر
 و عمنکم اللهب ابرناک شد هوا
 یوم عمنکم کفر روز سخت گرم که
 در هر افره گیر و در زند اندوه
 از دست گرفته جان از زمین بیارید

در انعام سخت گرم گردیدن روز
 بندانکه در روز و کسیر و ابرناک
 شدن هوا و مشتهر گردیدن خبر یقال
 اعنی علیه الخنزیر و الا اذا استعجم
 در اندوه کسیر گردانیدن یقال ما
 استعجمت لای و عمنکم یعنی چه چیز
 غریب ساخت ترا بر ابر من
 عمنکم معکم - کدورت در بایه بیای
 آید عمنکم معکم عمنکم عمنکم
 در انعام ابرناک گردانیدن
 معانته کفایت نگیرد اندوه کسیر گردانیدن
 انعام انده و بین شدن و دراز
 شدن گیاه و افزون گردیدن آن
 انعام نرد و کسیر گردیدن و فرو
 پوشیده شدن سبزه
 انعام سخن ناپید گفتن و نیز
 کدورت ناپید او در دوزخ و در آن روز
 انعام دشمنی بالغ مقصور و غالب
 روی تنوی که زانان بر روی مالند
 در کین کاسه غوره ناپید و ناپید
 و دست تریز چیکر نما و تا چشم بریزد
 بنو العمنی - بالغ مقصور
 کرد است در حیره
 دن عمن الجلد عمننا پوست
 را ترک کرده خورش داده زیر چیکر
 شاه تا چشم بریزد یا تابه گردانید
 تا چشم بریزد و عمنکم الهس
 غوره خرماسه نارسیده را فرا بایید
 تا برسد و عمنکم کلاننا جامه
 بر افکنند بر تن تا خرمای کند و عمنکم
 فی الارض بحمره در آورده و خرمای
 انعام در خرمای زمین
 سادن در آن

ع ۲۴ ، عمن الیفت عمنوم
 فرو گرفت خانه را بطل و جوب
 ع ۲۴ ج و عمنکم کسیر و ابرناک
 ع ۲۴ عمنی و عمنی بحد و کسیر و ابرناک
 مرث مشتهر و جمع دود و کسیر است
 بر او جوت که معده است یقال
 ترکت فلانا عمنی ای مخفیاً
 علیه ترکتهما و ذکرتم و ترکتم
 عمنی کذا لای وان شئت قلت
 عمنیان دهنم اعطاء -
 و نیز عمنی آسمان خانه یا آنچه
 بالاس آسمان خانه باشد از جوب
 خاک و جز آن فان کسرت مدوت
 عمنیان و عمنیان شخصه و عمنی
 جمع و بر تن و یقال عمنکم عمنکم
 عمنی اذ اعظم علیهم الهلال و لیسین
 عمنکم - عمنی و الله بطنه اما والله -
 کسحاب پرشش که بر او
 سپ را پوشند تا خرمای آید
 عمنکم عمنیا ، عمنکم عمنکم
 عمنی علیه کسیر که پرشش
 در ... عمنکم عمنکم
 عمنکم عمنکم گردید به پوشش آید
 یا بیوشش گردید و بس ...
 عمنیت البیت سقف ساخته خانه را
 یا جوب و خاک بر آسمان خانه گردانیدم
 عمنی علیه کسیر بیوشش
 در انعام، بیوشش و بیوشش گردانیدن
 در بیوشش ابر گردیدن در دوزخ پوشیدن
 ابر جمال را و پوشیده و مشتهر شد
 خبر بیت عمل محمودی کل کل در مثال
 انعمیت لیتنا ای عمنکم هلالها
 و اعنی علیه الخنزیر - اول استعجم

وفي الحديث قال عبد الله بن
 رواحة وهو مريض للبيهي صلى
 الله عليه وسلم اعطني علي ثا لكون
 امسح بالصلوة فقال صل صلوة
 يومك الذي افقت فانه
 يجزيك -
 (تغمية آسان فاضل ساعتن
 غن ب (غنب) بالفتح غنبت بيا
 غنبة) بالضم وانه ميان كنج وبن
 كوك بيج ونازمين غنبت كهر جمع
 غن بل غنول بزبور مرت است
 غن تل غنقل بالتاء لغوية كبد
 انام بے قدر و وام غنقل كفتار
 غنوت م (غنتم) بن تو ا به ط ان
 كفتة م م م است
 غن ث (غنث) بن افيان بن قمر
 بالفتح از بن ماک است
 غنات (كرمان نيكو آداب منشني
 دس غنث غنثا موكته و م زده
 نوشيد آب راه و غنثت كفتة
 شوريد اول او
 و غنثت بر سپيدن و لازم شدن
 و گران گردیدن
 غن ث ر غنثر (جغفر نادان يا
 كول يا آنگ صحبت ويرانا خوشش دهند
 يا فز و ما يا تا كس غنثا كفتند
 و غنث ب شده و اين دشنام است
 عرب را يقال يا غنثر و معرنة
 و غنثره كره و ج صغالي سرد افزوني
 و غنثره الما به خواشش نورد آبر
 غن ج (غنج) بالضم و غنثين جوش
 و ناز بالضم و غان بل
 و غنج (محرکه پر گلاں سال

لغت بزل يقال فلان غنج
 القوم ا به شجهم و محمد بن
 عبد الرحمن بن غنج -
 (غنجة) محرکه زن با کرشمه
 و غنجاج (گفراب و کتاب کرشمه
 و کتاب و غان بل
 (مغنجاج) با کسر زن با کرشمه و ناز
 دس (غنجت الجاويه غنجا -
 محرکه کرشمه رود فر
 (غنج) ناز و کرشمه نمودن
 غن ج و غنجاج (کفتة نام مادر
 رافع بن حارث صحابی و اثر غنجره
 غنثره نیز نامند
 غن ج (غنجار) ضم لقب غنث
 غن ج غنجان (مهر بخاری سبب غنجا
 غن ج غنجل (کنند بیا
 غن ج غنجان جمع
 غن ج غنول (زبور جاوت است
 غن ب (غنبة) کفتة
 باره است درشت پیرون با کلمه غنوب
 کصفور شیده و غنجان شنه دو گره
 مدین زبان یا دو پله گوشت گواگرد کام با
 دو گوشت با بره شیم گره در دو خواب
 بلند زیر هر دو گوشت غناد ب جمع
 غن و ج (غنجان) بالفتح
 شکر است بغارس و درشت غنجان
 غن و ر غنذر (بجذب و نقد نوجوان
 فزیر سبز ناز و در خوشش عیشش
 و يقال للمبروم الملح يا غنذر و نیز
 لقب محمد بن جعفر بصری لقب به
 لا که اکثر من السؤال في مجلس
 جدي فقال له ما تريد يا غنذر
 غن مل غنذ (کاف بالضم و غن
 غن غنذ (کاف بالضم و غن

غن غنذان (جگم و غن ج آواز
 غنذی به غنذا (بالکامه
 از او بر غنث
 غن ش (ابو غنثین بزیر شاعری
 است از بنی مندول بن روه
 (غنثوش) کصفور باقی مانده
 از مال يقال ما بقى من ابل غنثوش
 ای بقية و ما له غنثوش كس
 شتی یا آن همی نموده است
 غن ص غنص (محرکه غنص و غنص
 صدر و الفعل من جمع يقال غنص
 صداره اسم صاق -
 غن ص غنصف (جغفر باضا
 البعوضه نام مردی
 غن ظ (غنظ) بالفتح از ده سخت و
 غنظ (بیرک) از ده و ده و ده
 قریب گرداند سپس از آن سخت
 شود که عمر بن عبد العزیز الموت
 فقال غنظ لیس كالغنظ و
 گنظ لیس كالدکنظ -
 و غنظ (بیرک) یا سیر غنظ که در دوه
 و خوشه با تده تا بخت و سیده گردد
 حبل غنظیان - پاکسر مرد
 فاضل به زن
 فعل ذلک غنظناک و یکسر
 یعنی اکثر کرد آن کار را تا دشوار کرد
 بر تو در غنظت انداخت
 (مغنظ) سخت اندوختن
 (غنظ) اکثر غنظا -
 بالفتح بخانید او را و خوار کرد و ملت
 اندوختن کرد او
 و غنظی به غنظناک - غنظ
 شنواید او را و سخن زشت گفتی

أخذوا من الغنائم...

دائماً ظم... در سخت مشقت و اندوه انگیزان

غ ن ظوف عنظم... غن ظوف عنظم کبیر نام مروی

غ ن ف... غن ف (غنیفت) کھیل جانے

غ ن م... غن م غنم من... غنم من بیاضی صحابیاں

غ ن م... غن م غنم من... غنم من غنم من

غ ن م... غن م غنم من... غنم من غنم من

غ ن م... غن م غنم من... غنم من غنم من

غ ن م... غن م غنم من... غنم من غنم من

غ ن م... غن م غنم من... غنم من غنم من

غ ن م... غن م غنم من... غنم من غنم من

غ ن م... غن م غنم من... غنم من غنم من

غ ن م... غن م غنم من... غنم من غنم من

غ ن م... غن م غنم من... غنم من غنم من

غ ن م... غن م غنم من... غنم من غنم من

غ ن م... غن م غنم من... غنم من غنم من

غ ن م... غن م غنم من... غنم من غنم من

غ ن م... غن م غنم من... غنم من غنم من

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

رشدیم... رشتیم

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

یا مرغ... یا مرغ

روزہ موضعی است

و غار، سچ کرور کوہ باشد یا جائے
اشیب در آن یا ہر زمین است
مبار یا سوراخ زمین و کوہ بزرگ
کہ در آن جانور وحشی جائے گیرد
انگوارد و غیدان با کسر جمع
و کوہ بسیار از مردم و شکر یقال
المتقی لغاران اے الجیشان
و غار کہ از جائے بر بند و رشک
و کوہ بزرگ و درخت نہ و آنچہ پس آسوان
بیشک بالامین و من باشد یا شکانت
و من بسرد و زرخ یا اندرون
و من دور محلی است بزرگ و غنار
و من دهن الغار و غار جن
جہلۃ محبت است یا آن بڑھت
اوپیانہ است بہت در صد قصب
و اہل سف را و غاران جن
و فرج یا غم و فرج و بر دو استخوان
و جہل غار است

و غار کا، ناف و سپاں تاخت
تا راج کشندہ و غارت کبری ہم
است و غارت را و حبیل شدیدی
الغار رسن نیک تاخت
و غور، بالضم نامیہ است بجز و پیانہ است
مقدار دو اذوہ سنج و اہل خوار زم را
و غورہ بان، اسی است نزدیک ہر آن
و غورجھا ہنسرب بان بر غیر قیاس
و غورس، کعب خون بنا
و غورجھا، کبری آلی است بر بنی کعب
و اومند المثل عتسی الوہب ابو سنا
یعنی عزیز سے جانگاہ کشت و جق
چسبے بگوریند کہ اوں برسی بختی
مستور تر و و هو قول الوہاب

ما تکتب قونی بالاجمال المطرق
السنج و أخذ طوبی الخویرا
و هو کعب غار کات اناسا
کذالک غار فانہار علیہم
لراقاتہم فیعد و تم فقتلہم
انگواردہ کسبہ ہائے کوہ بزرگ
و غار، نیم روز و میان روز
و ذو غار، کجا جری از قیدانی ہا
و غور، کسبے ہم چسبے
و غورین، بالضم زمینے است
و غوربان، بالضم وہی است بر و
و مغار، بالفتح و یضم غار معادۃ
باتر شدنی و سر نہ و ہما ستم
مکانس القباء معاراً۔

و جہل مغوار با کسر نت غارت گر
و غارم اللہ بختید۔ در فراخ
سالی و ازانی و ہا راں رساند اتہ
تعالی آثار او درین معنی از ضربہ نیز آید
و غار اللہ کا۔ سخت گرم گردید
روز و غارہم و لہم غیارا
با کسر فیت دروایشاں را و خوار بار
و و و یقال فی الدعاء اللہم
عزنا بغیث یعنی فریاد رس خدا یا
ہا راں و غار فی الغارۃ۔

خفت در آن و عادات الشمس
غیارا، با کسر و غوراً روشنہ
آفتاب و نیز غور بالفتح
فر و خوردن آب را و فرود شدن چشم
بغاکی و بنور رسیدن و آمدن آفتاب
در آمدن و چسبے غور
شد فی اکل و غیار با کسر فی اظہر
و فرود رفتن آب ہند میں سو و سانی دن
جیش و غیورہ کقیم انکر غارت

کتبہ و حیل مغیرہ بانہ انک
مغیرہ بن عمرو بن احمس
مقیمہ و کسر اییم و مغیرہ بن الحارث
و معیرہ بن سلیمان و مغیرہ
بن شعبہ و مغیرہ بن نوفل
و مغیرہ بن ہشام صحابیان نہ
و نیز مغیرہ نام جماعت کثیر از عرب
و مغار، رسن تاخت
و غار علی القوم غارۃ و انبارۃ
و مغاراً تاخت و تاراج کرد
و انبار سببی فلان آمد آسرا
و یارمی وے نمایند و قد تغاری
بالی۔ و اعاد فلان اہلہ، اے
تذو ج شیخہ ایمن بر شک آور و دور
و نیز و غارۃ سخت و دیدن اسب
و جزاں شد قلم غارۃ التغلب
لذ السرع و سخت تاختن رسن را
و در جہاں رفتن و سرعت کردن
و شتابی نمودن رفتار من المثل
اشیرق شیر کسبما نغیراے لغو ج
الی الحکر و بغیرتین و آملن انرا
و ناس بقولون اغار و انجد فاذا
افردوا قالوا اغار بغیرا لکما قالوا
منا فی الطعام و مرانے فاذا افردوا
قالوا افوانے۔

و غوید، بغور شدن و در زمین
فرود رفتن آب و فرود شدن آفتاب
و در نیم روز آمدن و در خاطر فرود
آمدن یقال غوید ای آنزلوا
للقائلۃ و در نیم روز آن رفتن
رفتن وقت نیم روز و کسبے ان و غور
و مغار، تاراج کردن خوار با کسر
مغلد مغاور کجا و لغت است از آن

(تَغْوَد) بنور آمدن

تَغْوَدُومُ بِرَبِّهِمْ فَارْتَادُوا رُءُوسَهُمْ

رَأَيْتُمُ الْيَوْمَ جُنُودَهُمْ

دَائِسِيَةً قَاتِلَةً تَارِيحُ نَمْرُودٍ وَبِأَمْنٍ

وغيرت فرماستن از خدا تمنا گفتول

اِسْتَوْذَلَهُ تَعَالَى اِذَا سَأَلَ الْمَخْتَبِرَةَ

وہر آما سیدن ز تم و بنور نسر و آمین

وآہنگ کردن و یہ فرشتن و اہنگ

یَقَالُ اسْعَادُ التَّحَمُّمِ وَیَلِیْهِ اسْتَطْرَاحٌ

غ و ز اعنوس، مہاں وینار کنندہ ہر

نوشاد و بسیار خیر برایشان و خلد

ابن لیبید بن خالد بن اعنوس

صحابی است و آزا غوس نیز خوانند

د ن اغاد اعنوس، بالفتح ہنگ کرد

غ و س ربوئم طوان کسباب و ز کرد

تکست و ہزمت و لغت و خون واقع شود

د اشاء مَقْوُوسٍ کَعَمْرٍ خَرَابِ بْنِ

خود خاورد کرد

غ و ص بوغوص بالفتح و آب فروزند

رغیاض غیاضتہ بہرہا مناص

بالفتح شد و راستن بہا اعاص

علی لاہریا اء ائیمہ و نگاہ بر جیب

آمین و العمل میں نصر - و نیز

تغاصتہ غراسو برون

تغاصد نامور ہر جیب ہر

د غاصتہ رن - جہاں مایہ ہر

بہر جیب آگا دکنہ نام -

د غوصتہ ران کہ بہر جیب ہا

رضوی و منہ احدیث لغت: اللہ

الغاصۃ و المغموصة -

د غواص کشتہ او ہر یا فرو شوندہ

بطلب مردانہ

د غواص لغت بجائے فرودن

در آہ و نسر و گردیدن در آن

و نیز معاصن بلا لے ساق

غ و ط اغوطط الفتح نیز زمین ہست

نسراخ و نیز غوطط کنندن

و در آمین جیب و جیب سے غوطط

بالفتح مثلاً ز رشدن ہر جیب

و العمل میں نصر و متایب

اغوططہ بانہ زمین ہست ہوا

وزینے ست زر و سپید مری

ابلی کہ را کہ سواہ و درویش بردن

تواند و شہر کرد زمین ہست و

آبی است شو مری عامر بن حورین

اغاط ہر در زمین ہست و اغ

اغوططہ بالفتح تہ و مستق یا شہ

سیانی ست اس

د غاطط ہر مغاک لیس و اغ

تسطا وینا او بہر ہا حوالہ

غوطط ہضم جمع و نیز ساق

مکانہ از جیب می مردم اٹ ہراں

جست کہ وقت تقاضے حالت طرف

زمین ہست ہونہ

د غوطط غط بالفتح و سکون الاخر

تکر است کہ ہراں وقت فتنہ بطورش

کے را با جماعت بدون نسر مانہ

ر غوطط فز خوردن تکر را وقتہ

ہراں حرفت و در تاک ساختن جاہ

غوطط و در مسالی فتن تقاضے

جماعت را او غاٹل کردن

د غاٹط ہم دیگر را اور آب فرہ ہون

د غاٹط العود لغویا ط

وہ تہ گشت جرب

غ و غ د غاغ، پودینہ

د غہ غاغ بالفتح و اند غم ہوں

پر بر آورد یا وقتیکہ رنگش

ماثل بہر شی گرد و در کے است

مشبہ بہ ہست کہ جبت ضعف

گزیدن نوزند و گمس ریزہ و یہ

بہی الغوغاء میں الناس -

غ و گ (عاقبکة) بھارت بن گول بھ

غ و ل د غول، بالفتح مستی و در

ر و در کے بیابان و کشیدگی و شہ

قولہ غاٹلہ لاجینہا غول ام لیب

بینہا غاٹلہ الصک اع

و سختی و شوارمی و غول غاٹلہ

مبالغہ است یعنی کی غاٹلہ

غایبہ انہ اموا د ہب

مذہب کے رزمیں نسبت و پارہ

از درختان طلع و خاک بسیار و در

جائے است و نام و ہے و

د غاٹلہ ہر ہا ساقے است دیگر

د غاٹلہ بالفتح کشتی و ہان آہی

ہم است اکتیال راد الاصل الواہ

د غول، بالفتح ہاک و بلاد سختی و

دیو یا بانی مرزا راہ فریب و ہر چہ

ہناک ہست و گرد و ملاک کند اکتوال

د غاٹلہ بالفتح جمع اکتوال

جمع و ساحرہ جن و مشوں گرد و غریبہ

زنگ و دیوس است مردم خوار یا

جا فرس است کہ آن را غر باں

د پیدار شناختند و تا بط شراوسے را

کشت و آن کہ ہر ساعت ہنگے

نمودار گرد و از انفسوں گراں و اہون

یا ہر چیز کہ عقل را ذائل کند و بعضی

د غرضی است و غول الحلیم

غضب ہراں جبت کہ ہناگاہ ہاک

کند و بہر دآن را

د غوبیل از بیر موصی است
 د غاؤلة الخوص آنچه از حوض بیرون
 د غواشل خنجرها و با جمع غامه
 د غابیل آغول دنگان با نازوم
 د غولان کسران گیا ہے است
 د غوشبیه بر اشنان و موصی است
 د غیج غول ککزیست غوش
 د غول کمبر سنج کار و دریاں
 د غاؤل زبانه دار بند میستی است
 د غمشیریت شبیه مثل گرازان
 د غوبیک فروود از تو پیکس درازیا
 د غولیه یک مری در نام مردی
 د غوزم ذات غول اسپوشی کرد
 د غاله غولا و مقلال پاک
 د غاؤل و عاکنه غول کشت
 د غاؤل کت و باور جاس جان کاہ
 د غاؤل و نیز غول با گاہ غرضت
 د غاک کردن در بون با گاہ
 د غاؤلۃ ما ہم پیش گرفتن است
 د غاک کردن
 د غاؤلۃ چاک کردن و نہا گاہ
 د غاؤلۃ و یقال ارض نعل المتبی
 د غاؤلۃ لشمی من بعدا و یفتھا
 د غاؤلۃ نوناگون شدن و یقال
 د غاؤلۃ المرآتہ فکوت و ملاک کرنا
 د غاؤلۃ شمشیرین دینہ فکوت
 د غاؤلۃ رختی بالفتح و شمشیرین
 د غاؤلۃ یاہرۃ مثل ما قالہ من اللہ
 د غاؤلۃ بالفتح و یکسر بہ نا
 د غاؤلۃ بالفتح مقصور است شکم
 د غاؤلۃ و یقال بہ غولۃ غلیظا
 د غاؤلۃ کتف گراہ و نوید و شتر
 د غاؤلۃ کردہ تخم زردہ

د غوی کفنی گراہ و یقال شتر
 د غلیظا و از اعلام است غویۃ
 د غاؤلۃ مثله
 د غاؤلۃ گراہ و نوید و دیو
 د غاؤلۃ الغاؤلۃ ای لغبایین
 د غاؤلۃ مثل من لثام و الذین یحسبون
 د غاؤلۃ الشتر از جماعتی است و لغویہ
 د غاؤلۃ ایام بالیس زینہم - و کس غاؤل
 د غاؤلۃ اثرش دین و مشک
 د غاؤلۃ ای آب باشد
 د غاؤلۃ کوہیت
 د غاؤلۃ گمان گراہ و دیو
 د غاؤلۃ می است و آن حضرت
 د غاؤلۃ اینا ز ابنی رشدان نامیدند
 د غاؤلۃ بالفتح و المہ بلخ یا بلخ
 د غاؤلۃ مردم بسیار مردم آینه
 د غاؤلۃ بنو ہے در اقادان
 د غاؤلۃ مردم انبوه در آینه و بلخ نو
 د غاؤلۃ و کس یزہ و کس بیت
 د غاؤلۃ کسیت از اعلام است
 د غاؤلۃ کاتیفہ سختی و پاک و
 د غاؤلۃ فکار و کسند
 د غاؤلۃ کجست لقب اجرم بن ہامیش
 د غاؤلۃ کسرت گراہ گم گم
 د غاؤلۃ کرے تی شکم یقال
 د غاؤلۃ بت مغویا ای غلیظا
 د غاؤلۃ غوی غیا و غاؤلۃ
 د غاؤلۃ زینہ گشت و زینہ گریو
 د غاؤلۃ گراہ ساخت از لازم
 د غاؤلۃ غوی الغوییل غوی
 د غاؤلۃ ناگراہ کرد شتر
 د غاؤلۃ من غیر لغویا

بچہ را و ہلاک شد از ان با شیر لہذا
 شیر دارد و از غز و زید و قریب بعدا
 د غاؤلۃ کسیت از اعلام است
 د غاؤلۃ صلے ات علیہ وسلم
 د غاؤلۃ نامش عبد الرحمن گذارستند
 د غاؤلۃ گراہ ساختن
 د غاؤلۃ بالفتح و تشدید اراو پاک
 د غاؤلۃ گم گم گم گم
 د غاؤلۃ جمع و د غاؤلۃ من جعفر
 د غاؤلۃ و کس غلیظا
 د غاؤلۃ گراہ کردن و د غاؤلۃ
 د غاؤلۃ گرد آیدن شیر را
 د غاؤلۃ بر بدی و بے راہی گرد
 د غاؤلۃ و یا رنشد نمودن بر آن
 د غاؤلۃ و علی عثمان فقتلوا - یا
 د غاؤلۃ از بخا و آنجا کرد آمدن گو
 د غاؤلۃ و حوب گشتند
 د غاؤلۃ البویا غاؤلۃ نو افتاد و خمد
 د غاؤلۃ بقیہ سب کجید تاریکی غیاوب
 د غاؤلۃ جمع و سخت سیاہ از اسپا
 د غاؤلۃ و مرد غافل و مرد گراں کہ
 د غاؤلۃ رانا خوشش دارند و کند
 د غاؤلۃ خاطر اندر دل و بلیہ بسیار سلیم
 د غاؤلۃ کہ حوبت شمره زیاد در جنگ
 د غاؤلۃ بقیہ سبک بالفتح تاریکی و شکم
 د غاؤلۃ الشباب کزکی وید
 د غاؤلۃ اول جوائے لغت است در مدہ
 د غاؤلۃ غوب عنه عقبہ حرکت
 د غاؤلۃ خیر شدہ فراموشی کرد آن را
 د غاؤلۃ و نیز عقب بے آسما ہے وینہ
 د غاؤلۃ سعل عطلہ عن رجل
 د غاؤلۃ اماب میندا الغہا قل علیہ
 د غاؤلۃ من غیر لغویا

د اغتیباب در تار یکے رفتن و میر کردن
 غوق (عقیق) گنفتن در از
 د غوهکی (بجو بر روی املی و زراغ
 سیاه رفتن فی اللہ
 د غیہقی (بجو در شتر در از بلا و
 شادمانی و روی املی و بوضعت
 بہ العظم والنزارة -
 غیہق الغلام عینہ عیہکة
 ست کردن بکے چشم اورا
 د غنیق (ست کردن چشم
 از تاریکی
 غمی ب (غیب) بافتح کمان و بنانی
 عتاب با کسر و غیوب باضم جمع
 و بر روی نام پیر باشد از تو و زمین
 است غیبیہ مثلہ یقال و قفصا
 فی غیبیہ اے مبطیہ من الارض
 نیز غیب
 غیبیہ با کسر بر مرقی در پس
 کے اسم است اغتیاب را ان کان
 سید قان کان کذبا سکتی بھتانا
 د غایبہ زمین پست ہوا و گروہ
 مردمان و نیزہ در از یا نیزہ لرزان
 و بیشہ و درختان انبوہ در ہم چسبیدہ
 یقال لیث غایبہ غاب جمع و
 مرضیست در مجاز
 غیابت لثمت تک چاہ غیابہ
 لوادی کذلک و یقال و قعدنا فی
 غیابہ آمی فی مبطیہ من الارض
 و غیابہ کل شی ما یستزل منہ
 د غایب (نا پدید غیب) کدک و
 غیاب کرمان و غیب محرک
 جمع غیابہ باء غیب لانه شہ
 د غومصدر اصل لانه بجزوان

بنوی بہ المصدرا فان کان جمعا
 و حیسز کہ پناں شود است آنرا
 مانند کابل
 د غیبان البحر (کشتیان و قد
 تشدید ایار کما سے درخت
 دس حد غاب عنہ عینیا و
 غیبہ بفتحها و غیابا بالکسر و
 غیبویہ کقبولہ و غیوبا و غیبویہ
 بضمها و مکابا و مغنیہا بفتحهما
 نام پیر شد و غابت الشمس
 فروشد آفتاب و غاب الشمس فی الشی غیبا
 با کسر و غیبویہ بالضم و غیابا بالفتح
 و غیابا بضم و غیبہ بہتر آمد آنچیز در آن
 چیز و غاب فلان فلکا در
 پس او پرسی اورا گفت و غیب کرد
 لا احوالہ مغیبہ - کقیمت بات
 زن کہ شومی آن غائب باشد احوالہ
 مغیب کقیمت کھن ایضا
 کذلک وبالہاء اعلی -
 اغابت المرأة اغتابة غاب
 گروید شومی و سے
 د غیب (انماں) در رسیدن و
 نا پدید کردن و یقال غیبہ غایبہ
 اے دین فی قبر -
 د مغایبہ (خمن) در پس کے
 گفتن خلاف مخاطبہ
 د غیب عینی (امید) است از
 من و کذا لغیبی فی صرود الشعر
 د غایب (غائب) بدون یقال بیو
 گلام یفہدون کغیابہ تغایب و غیاب
 د غیاب (در غیبت) افتادن و در
 گفتن کے شدن سپس و سے
 غمی شد و غیبت بافتح ہاں یا

باران کہ تا دور زودہ گروہ بار و در گماہ
 کہ از آب باران دیدہ و غیبت بن
 غریبۃ از بنی نہیں است و غیبت
 بین قناہر از بنی نیم
 غریب ذ و غیبت گیس اسب
 کہ در از اید رفتار اسب رفتار
 و نیز ذاک غیبت چاہ کہ پیرست
 در فرانس باشد و مادہ اس منقطع
 نکرد و نیز غیبت نام پیر عمر و
 بن غوث است
 از من مغیبتہ کقیمت زمین
 باران رسیدہ از من مغیبتہ
 علی الاصل و نیز مغیبتہ معرفتہ
 در غیم چاہیت در فاضلہ و وہی
 در بہق و من کما ذکر فی عیون
 و غاب الله البلاد عینا بالفتح
 بارانیمباران در لہد و غاب الفیض
 باران زمین را دوبارہ و غاب الفیض
 روشن گردید و غیبت الارض
 بجملا ہاں رسیدہ شد زمین
 و مغیبت کقیمت شومی بریدہ صحابی
 است و مغیبت ماوان چاہیت
 از بہی و فریب شدن
 غمی و د غایبہ (زن) نازک نرم کہ
 نرمی و نراکت او نمایاں باشد در نرت
 نازہ و نازک و نرم و مرضیست
 د غیب (عی) نازک و بنا و کثر شدہ
 از نرمی و جاسے بسیار گیاه و نواب
 آورده کردن ذکر کردہ
 د غیب (کعبه) کعبہ از زن و نازکی
 د غیب (کعبه) کعبہ اول جوفیہ
 مرضیست زمین

<p>پستانی اور اہ و تحقیق کے ذریعہ مخلد راس گردید و ثابت نماذہر چسپے جکبیل ، تاریک شدن چشم غ میل و غمیل ، بالغ شیر کے زندگان کرده بچہ را در یا شیر زن باردار را اسم است و آن بغایت مفراست و نیز جامع کردن مرد زن شیر و مدقا کاشکة کہینہ پر سئیدہ و دومی را و افضل من ضرب و ہانت سبہ و عوائل ، ہ و خنیسا پر گشت و کوک درہ کلاں شبہ و آب رواں کو در کشتہا رود و نے الحدیث ما سقی بالعیل فقہیر لشردتی بالذلو ففیہ زفمک لعمس و خط کہ بر چسپے کشند محو جامد و جامد نسراخ و امیست مدین کوہ ابی قبیس کہ کھ ذراں دہاں جامد شونید و ہر رود بار کہ در اں چشمہ اسے رواں باشد و ہر چہ در باشد و نزدیک نماید و جاہیست قرب یلم و موضعی نزدیک یامر و رود باریست مرینی جعدہ را و موضعی است دیکر و موضع باب دغنیلک ، بنا و زن فرہ غمیل ، با کسر مدختاں انبرہ دیم و بیغ و مدختاں نے و عفا میشہ شیر کا پید خلایا لہلہ و جمل و ہر رود بار با آب اغیال و غمیل جمع و جاہیست دغنیلک ، بان رضاد شیر وہی یا جمع یا جامع بر عمل یا شیر اس صداست و منہ الحکویت تقد قمنت ان المرمن الفونلة و یقال اخبرت الفیلة بولد فلان اذکا انہ شامک و ہر مدختہ ہر احمدی</p>	<p>کوشتر وقت مستی از زمین بر آمد و کرد قتل و کشتش ہمگانی و یقال قتلہ یغنیلک یعنی بغرب چائے ہر دکشت آزاد موضعی است دراہل غمیل ، بغمتیں ششراں بسیار یا ششراں فرہ بقو غمیل کذا و بانندہ مد آن و ثابت مد طیل پر سئیدہ و دومی دغنیلک ، ہر ہم مجیدہ شاخ و سایہ انگن شدن مدخت و بسیار مال گردیدن قرم بسیار و انبرہ مشتق انہا دغنیلک ، باز مد کسہ گوشت نازک و کرودک نسرہ کلاں جبہ دغنیلک ، لفلانم - فرہ گشت و سبہ گردید استغنیلت الکراة غمیل خور انبہ زن و جملع خواست بر شیر و دغنیلک الشجد یعنی غمیل اشجواست غ می م دغنیم ، بالغ اب و نشانی گری مدوں و علم نمائی و بیماریست شتر انرا ماند غلاب مگر غلاب سنگ باشد دغنیان ، کسراں تشد و قضاں مدوں خیار و بقدر غلاب غنیان بن غمیل جہ است و نام ہکنا دذو غنیان از حیر است دغنیوم ، لیر خیم زوہ دغنی ، خام غنیما - تشد مرد و لغنیہ مدوں او دگامت الغنا او ہر تاک گردید ہوا دغنیاتہ بالغ شکر است ہذلس راعات السماء و اہیماٹ بمقصود تمام ابر تاک گردید ہوا دغنیہ کلاں - ہکے معرفت دغنیہ مدوں و غنیم القوم - اہر سید انہا دغنیہ ہر آوردن آسان</p>	<p>کوشتر وقت مستی از زمین بر آمد و کرد قتل و کشتش ہمگانی و یقال قتلہ یغنیلک یعنی بغرب چائے ہر دکشت آزاد موضعی است دراہل غمیل ، بغمتیں ششراں بسیار یا ششراں فرہ بقو غمیل کذا و بانندہ مد آن و ثابت مد طیل پر سئیدہ و دومی دغنیلک ، ہر ہم مجیدہ شاخ و سایہ انگن شدن مدخت و بسیار مال گردیدن قرم بسیار و انبرہ مشتق انہا دغنیلک ، باز مد کسہ گوشت نازک و کرودک نسرہ کلاں جبہ دغنیلک ، لفلانم - فرہ گشت و سبہ گردید استغنیلت الکراة غمیل خور انبہ زن و جملع خواست بر شیر و دغنیلک الشجد یعنی غمیل اشجواست غ می م دغنیم ، بالغ اب و نشانی گری مدوں و علم نمائی و بیماریست شتر انرا ماند غلاب مگر غلاب سنگ باشد دغنیان ، کسراں تشد و قضاں مدوں خیار و بقدر غلاب غنیان بن غمیل جہ است و نام ہکنا دذو غنیان از حیر است دغنیوم ، لیر خیم زوہ دغنی ، خام غنیما - تشد مرد و لغنیہ مدوں او دگامت الغنا او ہر تاک گردید ہوا دغنیاتہ بالغ شکر است ہذلس راعات السماء و اہیماٹ بمقصود تمام ابر تاک گردید ہوا دغنیہ کلاں - ہکے معرفت دغنیہ مدوں و غنیم القوم - اہر سید انہا دغنیہ ہر آوردن آسان</p>
---	--	--

بجواب آمدن شب یقال حکیم
اللیل إذا جئت کالغیم -

دغیم بمرهم رسانید بجا
غ می ن دغین بافتح تشکی و تیزی
دابر و نیز غین حرمی است

ار حروف بجای حلقی مجوره
مستقیمه و بنی آن لا یقدر یقیا
کیفره ولا یعمل یحیی غیرهما

فیض بلغم یا نهار یصل لاشاد ولا یشدک
دغینک بان غنایه و غنایه
دغین بابت درختان بجای آب

وزینیت و موضعی بشام و موضعی
غین با کسر زرد آب و ریم
و جز آن که از مردار پاره چینی

بانت رطله و موضعی است تبناک
ومنه الشل هو انس من محلی الغین
و غنایه جمله سرزه و موزه شهری

است بجزب و در کافه غنایه
از بجم
دغین (د از هر چه باطله و سبز
و تخمینی بافتح و القصرت کرده
بیر از شیر و مینت کافه

دغینا کسرا درخت سبز بسیار
دیگ و دپیت
دغینا قان بود درایت بین
دغین غینیا تغه گردیدیم
و غانت لغینی شوریدل

من - و غانت الایمل - فیم زده
گردیدند شتران - و غین کل
کلیه بمرهم آنگه دل گردید
از دام و زده گرفت غنایه و دل
را در پشید و بیرونش که و مندر

الحديث و انه یفانک علی قلبه

استغفر الله -

رأعنان العین السمانه منسرو
گرفت ابر همه آسمان را و پوشید
و نیز لغینان زد و غرضت غنایه

در او پراگنده خاطر کردن و ام کس
غ می م (عذیبهم) کجید تاریکی
غ می می غنایه بایان هر چه کز

زبان و مکان و علم و رایت غنایه
جمع مثل آیه و امی
و کجایه با غنایه سایه بان و بر

بر بالاسه سر سایه کند مانند ابرو
غبار و تاریکی و جز آن و مشامه
تجی البقره وال عمران یوم القیمه

کافه ما غنایه ن و غنایه غنایه
شع آفتاب و کجایه و بجایه است بیامه
دغین غنایه غنایه بر اسختم علم

أهیت الغایه غنایه بر با
ساختم در نش و رایت ما و الخ
الغایه بر جاسه ایستاد ابر

دغایا القوم فوق راس فلان
بالسین معنایا کافه - بشمشیر سایه
انگند بر سر او

دغایا کافه در میان سخن کافه
کوفه و اش کسند کافه
دغایا کافه که در ج سخن کافه غنایه
و غنایه کافه فی غنایه کافه -

فدت اوقات علی الباطل

استغفر الله سرخ آویخته باشد

از جگر و شش و دل آویخته جمع
و الفواد الفستخ و ابر او غریب
دغایه کصفا و غنایه بر فاکستر

گرم پنجه و کوماج و جاسه کوماج
فاکستر گرم
دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته

دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته
دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته
دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته

دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته
دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته
دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته

دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته
دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته
دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته

دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته
دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته
دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته

دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته
دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته
دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته

دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته
دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته
دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته

دغایه کصفا و غنایه کصفا ککسته

است یا اینکه

و کما و قه بان روضه ذکر و سوزش

در دهن که گمانست و دوا می که در

خرد و گاه دست و پا سے سوز گرد آید

وقت ماییدن دست پر انگسده

شود و باز نسرا هم گردد و دستور را

نکند کند فؤزده بالعمم مثله تا

شکسا و الصواب زیاد فان لیس

ذات و بر لغزبان و احوالها

کفرها لایقها که هیئت الفلذ و

قل الامران انهم الفان قال

نهمزها دوسه خوش که از سست

چون گل خوشبو سے چریه باشد

یقال لها قاره الایلی مدنی است

در حیره با کسر میاه و نوسه از طعام

زچ که از دود سنبلید و سست

چند فؤزده کعبه و هتراه

و خوان کشامه متله

البع و ستر گتف شیرین

انگاه مدسه و ماسکان کعبه

جای خوش باک

و کثیره با طعمه طعمه الامسام

زچ که از گاه سنبلید و طرا یا از

دیگر دانا یزند و بزچ خوردن

دهنده و از گتف کعبه زمین

آزهر سفاک کعبه زمین

بسیار خوش

دفعه قار قار کعبه زمین

که در خاک پر سفید

سر و شریعت بزرگ بفریب

ترک هیزم کثرت استمال

و نیز قانس لکھا متن و زدن پتیر

بر نمدی پس سر زدن کسے را

و طعام خوردن و افضل من فتح

فوق (فوق) کغراب حکم و آن با

که از موده بر آید یعنی است در فوق بود

فوق، قاق و قاقا کعبه آنرا

فوق عمل کال، افصح مکتون ضد طیر

کان کینمق قرنیض یا سالم اولک

یا واجد ومنه التحیث انه کان

یوجب الغال و یکو الطیزه سبک

و به هر دو استعمال نمایند فؤول

بضم و اقول کانس بسج و یقال

لانال علیه یعنی مزنده نیست بر

یجمل قیل اللعم گتف مرد

بسیار گوشت

وقال کتاب نوسه از بازی

کودکان که چسبند در خاک پنجا

کعبه و خاک را تقسیم نموده هم پرند

که در کد ام حصه است آهلیز

وقیل قال میر انین

و مقایله، قانس خاک فحال

و معنی کعبه از می خال با متن

وقال یوم، قال گرتت ج ایا

تقال مثله -

و اقبال، مکتون مرتن

فدم رقطوه قوما کعبه

پایه بریند آنرا

و مقام کعبه شتر پیر باک سر قاع

مقام کغراب نوسه

دفعه، نام وین المکوف قاع ما

سیراب گردید بو و قام البعیر

از میاه تر پر خد و پیش

دس، قیم حارک البعیر -

پیناک گردید بر کتف ستر

و لقب مقام کعبه کرم پا به ن ستر

کرده افزوده شده

و ایام فراخ تر گردانیدن رعل

و بالان سا از آنچه که بود

و تقسیم هم گردید ن دهن ستر

از میاه تازه و سترخ تر ساقن

و افزودن بالان سا از آنچه که بود

و لقب مقام کعبه بالان ستر

کرده نوسه است از ایا

و کفایوم، پتشتن دین ستر از میاه

ف و در قاع و با فتح مکتان در جریه

دکوه و زمین با سپرده نرم میاں

در زمین مکتان سوخته و شب و

جای در مکتان آفتاب و شب طبع

و ادی که بهر سے جاسے نسلی خورد

در جیب زوده گردد جاسے تا باں و

لغزان و زمین مفاک نیکو خاک

میاں که بهما و دوی است بصحبه

و موضعی است بنا حبه مد کعبه و

پیر قاق و زدن و مکتان مکتون

سریز نوسه ستر فانی یا ایام کعبه

یقال قاقوت راسه فایت راسه

و اصبه مکتان

و کعبه مکتان

ف عس و قانس بلخ بر مکتان

آفوس نوسه و قوتن بضم بسج

و قانس العیام، کام کعبه

قانس کعبه مکتان مکتان

کعبه مکتان مکتان

کعبه مکتان مکتان

